

spdydig Maade talt om Alliancer; det er der allerede oftere talt om. (Bust: Ja, de ere der ogsaa). Ja, nu siger det ærede Medlem for Ribe (Bust) at de ere der ogsaa, og jeg tvivler saamend ikke paa, at de ere der, men jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at Alliancer ere noget konstitutionelt aldeles tilfældigt, hvor der kun er relative Flertal og Mindretal. Thi hvis det konstitutionelle System skal betyde Noget, skal man jo dog se at komme fremad; man kan dog ikke blive ved at ligge stille, indtil man faar skaffet disse absolutte Flertal tilstede i begge Ting. Landet kan sandelig ikke vente saa længe. Derfor ere Alliancer berettigede, og derfor skulle de ikke omtales med nogensomhelst Haan. Til det ærede Medlem for Ribe vil jeg sige, at jeg vilde ønske, at han ogsaa vilde være sine Alliancer aabent bekendt (Bust: Hvilke ere de?) Ja, det skulle vi snart komme til. Nu kommer jeg netop til det ærede Medlem med sit gamle saakaldte Venstre-Standpunkt: „Venstres gamle Standpunkt“. Jeg skal se, om jeg ikke kan tage dette Standpunkt fra det ærede Medlem, saaledes at han ikke kan staa paa det, naar han kommer ud omkring i Landet, thi jeg har en stærk Mistante om, at det er et af disse Standpunkter, han vil staa paa. Der er ved en anden Leilighed talt om „klare Standpunkter“, det er en af de utaaleligste Fraiser, man kan komme med, der er i Virkeligheden ingen andre klare Standpunkter end rigtig blank og glat Is, og den er ikke god at staa paa. Ellers maa man finde sig i, at Standpunkterne ere noget jorbode, og vi maa jo helst holde os til Jorden, det er dog altid Noget at kunne staa paa den. Jeg synes vel, at den ærede Ordsfører talte Noget om et Punkt, vi have hørt om fra den klassiske Tid, nemlig at faae et Punkt udenfor Jorden at staa paa; det kan man jo vel ønske sig, men der er endnu Ingen, som har skaffet sig dette Punkt udenfor Jorden, hvorfra man kunde bevæge selve Kloden. Lad os se, om de „klare Standpunkter“ kunne klare sig paa andre Punkter. I en Ordstrøm klæde de godt, og i en Bladartikel kunne de ogsaa tage sig ud, men ellers er det en rigtig topmalt Frase. Men saa var der „Venstres gamle Standpunkt“. Jeg, som er en ældre Venstremand end det ærede Medlem for Ribe, siger, at hans Standpunkt er et meget moderne Standpunkt, og det lader til, at der er Nogle i denne Sal, som ikke vide, at der har været noget Venstre til, førend de selv kom ind i denne Sal, og til denne Retning synes jeg, at det ungdommelige Medlem for Ribe hører. Men hvad er det, han kalder „Venstres gamle Standpunkt“? Det er enten et Bippebrædt, hvor den halve Del vippe af — og det kan man ikke godt staa paa, undtagen hvis man staar lige paa Midten og balancerer, men det er ikke videre heldigt — eller ogsaa er det et raadent Brædt,

der gik midt over. Vil det ærede Medlem staa paa det halvraadne Brædt, under jeg ham det gjerne. Nei, da jeg kom ind i dette Ting, var der ogsaa Alliancer. Venstre var ikke Flertal; det indgik Alliance med Høire. Det var ikke det, som nu kalder sig Høire; det var et ganske andet Høire, et Høire og et ganske andet Venstre, som jeg kan betegne med et Navn fra begge Sider: Ørsted og Tscherning; mere behøver jeg ikke at sige. Vi beklæmpede det, der laa imellem, med al Kraft, og vi seirrede. Saa kom der en Alliance, da Novemberforsamlingen var ført igjennem, og der maatte da gribes til andre Midler. Da var jeg med i en Alliance mellem de saakaldte „store og de smaa Bønder“; adskillige vare stærkt imod den, men naar man har faaet en Forsamling, og Forsamlingen er helt forandret, maa man virkelig se at faae et Standpunkt, som svarer til den Forsamling, man er kommen ind i. Naar man saa kun vil staa, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde i et af sine Foredrag, „paa Folkethingets Standpunkt“, vil jeg sige, at naar man vil blive ved at staa paa Folkethingets Standpunkt alene, kan man vistnok blive staaende der meget længe uden at komme af Stedet, og jeg tror rigtignok, at den Plads, hvorpaa det ærede Medlem saa kommer til at staa, bliver bestandig mindre, og at der næsten ikke vil blive Plads til at staa der for Andre end for ham selv.

Naar der nu i denne Sag vil samles et Flertal for at ombytte den nuværende Tilstand med det Lovforslag, som ligger for, bortset fra, om det kan have nogle formelle Mangler, siger jeg: Hvem vil saa negte, at dette er „Folkethingets Standpunkt“? Flertallets Standpunkt her er dog i hvert Fald Folkethingets Standpunkt, og den, der vil sige noget Andet, negter den Flertallets Ret, vi dog maa hævde i alle Sager. Det bliver Folkethinget, som sender denne Lov ind til Landstinget; men der er ingen Enkelt, der har Privilegium paa at afgjøre, hvad der skal være Folkethingets Standpunkt, og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har det heller ikke. Altsaa, Alliancer kunne være meget rigtige, og det skal man ikke tale med Haan om. Naar man har faaet et stort Parti adpøkket, som vi have oplevet det, maa man virkelig finde Alliancer for at se at faae udrettet Noget.

Men nu indtræder det Tilfælde, at den Alliance, der finder Sted i dette Dødblik, er en Alliance, jeg var imod, da den allerførste Gang fremtraadte her i Landet. Efter at Høire og Venstre havde været allierede 1853, gik i 1854 det halve Venstre sammen med dem, vi før havde bekjæmpet, og naar man rigtig følger Traaden, er det akkurat de samme Mænd, som gik sammen ved de tre Leiligheder, jeg omtalte før, den 8de November, Hærvordningen og denne militære Straffelov. Der kan være enkelte Medlemmer, der ikke kjende Traditionerne fra den